

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 13305/2022
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, са седиштем у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Суботици, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 425/22 од 09.05.2022. године, у седници одржаној 09.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка из става другог изреке решења Вишег суда у Сомбору Гж 425/22 од 09.05.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка из става другог изреке решења Вишег суда у Сомбору Гж 425/22 од 09.05.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 707/2020 од 20.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да исплати тужиоцу на име разлике између припадајуће и исплаћене инвалиднине за период од 01.11.2017. године до 30.09.2019. године износ од 1.233,80 динара са законском затезном каматом од 31.12.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 107.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж 425/22 од 09.05.2022. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда и одбачена тужба тужиоца од 04.05.2020. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да исплати туженој на име трошкова парничног поступка износ од 12.000,00 динара и на име трошкова другостепеног поступка износ од 18.000,00 динара.

Против одлуке о трошковима поступка садржане у ставу другом изреке решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом и на члана 404. Закона о парничном поступку, предлажући да другостепени суд преиначи решење и обавезе туженог на накнаду трошкова поступка у целости.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Посебна ревизија може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Побижаним другостепеним решењем одлучено је о трошковима поступка применом процесних одредби које се не могу користити као законски разлог за посебну ревизију. Такође, одлучивање другостепеног суда о трошковима поступка у ситуацији када је изјављена жалба је одлучивање према околностима сваког конкретног случаја и зависи од успеха страна у спору. Стога, по оцени Врховног касационог суда не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији тужиоца ради уједначавања судске праксе.

На основу изнетог, применом члана 404. став 2. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана, није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, Врховни касациони суд налази да ревизија тужиоца није дозвољена према врсти одлуке која се побија. У овом случају ревизија није дозвољена ни на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је побижаним другостепеним решењем преиначена одлука о трошковима поступка као споредном потраживању.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић